

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 11, '84-'85.
Nr. 19, dd. 14 februari 1985

Verantw. Uitg.: Paul Bijmans
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Veto is een publikatie van de Algemene Studentenraad van Leuven.

Veto wil zorgen voor een sensibilisering van studenten voor de realisatie van een fundamenteel democratisch beleid van de universiteit. Vandaar ook de kombattieve titel "Veto", wat zoveel betekent als: wij, studenten, verzetten ons ertegen dat er over onze hoofden heen beslissingen worden genomen die ons aangaan.

EN VERDER...

Lezersbrieven en andere	2
Geschiedenis van Medika	2
Een prof over seks	3
Akademische Raad	3
Guy Polspoel	3
Voorarrest	4
Gevolgen van een kernontploffing ..	4
Ambachten in Leuven: weven	6
Leuven vol muziek	6
Speakers Corner in Leuven	6
Het beste uit de kringbladen	7
Ad Valvas	7
Strip	7
Leute ende vermaak	8

Veto sprak met prof. Karel Van Isacker

Geschiedenis is het recht van elk mens

“Wat mij stoort is dat Van Isacker opteert voor sub-jektivisme”, aldus Frans Boenders aan het slot van *Fundamenten* (12 december 83) over *Mijn land in de kering*. “Wat mij stoort is dat hij beweert dat als ieder zijn subjektivisme laat spelen, de som daarvan tot objectivisme leidt. Twee halve waarheden leiden nooit tot een hele waarheid, dat is een sofisme”.

Waarop Van Isacker zelf: “Niemand heeft de waarheid, ieder heeft slechts een waarheid”. En daarop was het debat afgelopen. Nét op het moment dat het eigenlijk kon beginnen. Reden genoeg om de kwestie terug op te rakelen. In een debat tijdens de feestweek *Vijftig jaar Historische Kring* op 25 februari.

Wij hadden natuurlijk gehoopt Van Isacker zelf voor dit debat te strikken. Maar we kregen een vriendelijk briefje terug waarin: “Mijn leeftijd en mijn gezondheid laten mij niet toe nog spreekbeurten en dergelijke aan te nemen”. Een interview kon er wel vanaf.

Vrijdagavond 18 januari: tijdens de autorit naar Antwerpen zijn we voortdurend gehinderd door de dikke smog die zelfs het Ministerie van Leefmilieu ongerust maakt. Ons land dus toch in de kering?

Als de gevierde professor ons in de hal van Sint-Ignatius begroet, zijn we alledrie aangenaam verrast: van TV herinnerden we ons een vermoede, oude man. Voor ons staat een rijzige, knappe figuur. Een man die dezelfde aristocratie uitstraalt als de gebouwen waar hij ons doorheen leidt.

Dan houdt de rust van het jезуїten-maniërisme op: we stappen in

een lift; als we uitstappen komen we in de *nieuwe vleugel*: “Hier ziet het er wel een beetje uit als in een hospitaal” verontschuldigt Van Isacker zich. “Hier is uw land dus in de kering” fluistert één van ons. De professor glimlacht. Zijn werkkamer maakt veel goed. Het asiel van de erudiet. De zetels zijn oud en zakken weg.

Waarheid?

Van Isacker: «Ach ja, dat debat. Het is overgekomen of we vijanden waren. Ook Adriaan Verhulst — een oude vriend — heeft dat achteraf betreurd. Men bleef toch zo in detailkritieken steken. En Frans Boenders improviserde naar het einde toe, zodat hij aanvaller leek in plaats van modera- tor.»

Veto: Maar zijn vraag had toch het gesprek kunnen opentrekken. Wanneer kun je immers in de geschiedenis van “waarheid” spreken?

Van Isacker: «Heidegger formuleert dat mooi als hij een onderscheid maakt tussen *Historia* (weergeven van informatie) en *Geschichte* (zoeken naar de zin).»

De prof wordt prof nu, begint in zijn steekkaarten te zoeken achter het precieze citaat. Als hij het opdiept blijkt het één van die kryptische formuleringen te zijn waar je slechts hoofdpijn aan over houdt. We krijgen vijf minuten lang uitleg op een docer- toon. Dan: “Onderbreek me als ik naast u door praat”. De toon wordt weer die van een gesprek.

Van Isacker: «Iedere visie op het verleden mist noodzakelijk de complexiteit van dat verleden en wordt daardoor alleen al subjectief. Iedere gebeurtenis bestaat uit pakweg 1000 feiten. Daarvan worden er hooguit 100 opgetekend. De historicus vindt er daarvan 10 terug en daarmee moet hij zijn verhaal opbouwen. Hoe zou je dat ooit objectief kunnen noemen?»

Back to the roots

Veto: Nochtans is het dat wat uw opposenten u verwijten: zij noemen

zichzelf objectieve historici en u zondigt tegen het vak met uw beroep op de subjectiviteit.

Van Isacker: «Maar het verleden om het verleden, dat heeft toch geen zin. Geschiedenis moet de zin van het menselijk lot trachten te achterhalen. De historicus moet niet uitsluitend feiten zoeken, maar ook wat die feiten vandaag voor ons betekenen. Sinds de kernenergie bijvoorbeeld bekijken we toch de geschiedenis van de wetenschap weer in een heel ander licht. Of nemen we 1830: veel van de betekenis was voor de tijdgenoten verborgen. Dat vind je dus niet in de documenten.

Wij vandaag zien dat beter dan de tijdgenoten, in het licht van wat er nadien gebeurd is. Gerretson zei dat al in 1935: *Geschiedenis is het schouwen van de toekomst in de spiegel van het verleden.*»

Veto: Professor J.M. Desmet noemt dat futurologie.

Van Isacker: «Maar dat is niet waar! Ieder mens bepaalt toch zijn positie naar de toekomst toe aan de hand van zijn verleden. Zoals de individuele mens voortbouwt op zijn geheugen, zo bouwt de mensheid toch op haar geschiedenis. Wat is daar verkeerd aan?»

Veto: Ik zou het niet weten.

Van Isacker: «Historici zijn het geheugen en eigenlijk het geweten van de mens — of ze zouden dat moeten zijn.»

Veto: Is dat niet gevaarlijk: waarden halen uit het verleden?

Van Isacker: «Maar ik verheerlijk het verleden hoegenaamd niet! Ik wil

alleen maar nagaan waar de ontmenselijking is begonnen. Ik stel vast dat er ergens een aberratie is opgetreden: de technologie die vandaag het leven doodt; de stad die geen plaats is voor de mensen om te wonen; de ene helft van de wereld wordt opgevoerd voor de andere: ik moet dat uitschreeuwen, ook als historicus.»

Geen vakidioten

Veto: Die spurtoek blijft subjectief gekleurd.

Van Isacker: «Natuurlijk! Hoe kan dat anders? Ik zoek achter de feiten naar een zin die soms slechts enkele tijdgenoten duidelijk was. Dat is subjectief en dat is intuïtief. En dat ligt op de rand van de filosofie. Elk historicus zou ook een filosoof moeten zijn. Studenten verdoelen tot timmeraars aan feiten, dat is frustrerend. Een goed historicus laat het verleden in het heden herleven, gericht op de toekomst.»

(vervolg op p. 4)

IKoVE over economische crisis en militarisering

Zaterdag twee februari organiseerde IKoVE (initiatiefcomitee voor de verdediging van de vrede in Europa) een studiedag onder het thema: *economische crisis en militarisering*. Of de plaats er iets mee te maken had — de dag ging door in Etterbeek, vlakbij de EEG-gebouwen — weten we niet, maar er waren weinig geïnteresseerden komen opdagen. “Wellicht heeft de betoging ten gunste van de PVDA-dokters een aantal mensen voor de keuze gesteld” werd hier en daar geopperd. Toch had niet iedereen er een goed oog in: “Als we op 17 maart maar niet hetzelfde meemaken als in Duitsland!” Een massabetoging tegen raketten (die nog veraf zijn) is natuurlijk heel wat ontspannender en vrijblijvender dan een bezinning

over mogelijke achtergronden van de militaire expansie. Lag het thema dan zo moeilijk?

In de voormiddagssessie schetste Patrick De Boosere — mede-auteur van het boek *Vrede en alternatieve defensie* — de band tussen de economische crisis en het militair-industrieel complex. Vooraf stelde hij duidelijk dat cijfers vaak moeilijk te vergelijken zijn en daarom enkel als indicatoren te gebruiken zijn. Zo zal een verschil in consumptieprofiel tussen de bevolkingen van verschillende landen ook een medeverklarende factor zijn voor bepaalde tendenzen binnen het bruto nationaal produkt (BNP). Een ander — direkter op de problematiek gerichte — moeilijkheid is de vraag welke bedragen er in de verschillende landen op de post defensie worden geboekt. Zo blijken in België miliciens betaald te worden door binnenlandse zaken, en pensioenen van oud-militairen vallen evenmin onder defensie. Tenslotte was de

spreker er op dat veelal wordt uitgegaan van estimates. De reële bedragen die uitgetrokken worden voor defensie zijn niet altijd gekend.

Begrotingen

Niettegenstaande deze moeilijkheden zijn er volgens de spreker enkele trends aan te geven. Sinds '82 is er een procentuele daling in de militaire uitgaven op wereldvlak. Hiervoor zijn vooral de OPEC-landen verantwoordelijk. In de periode 1970-80 hebben zij grote defensieuitgaven gedaan die ze nu, door de moeilijkheden met de olie, niet meer kunnen volhouden.

In absolute cijfers (rekening houdend met de inflatie) blijft er echter een stijging bestaan. Als de verwachtingen voor 1985 uitkomen zouden de militaire uitgaven op wereldvlak gedurende de laatste 15 jaar verdubbeld zijn. Eén van de redenen van deze stijging ligt voor de hand: de toenemende kostprijs van de technisch geavanceerde wapens.

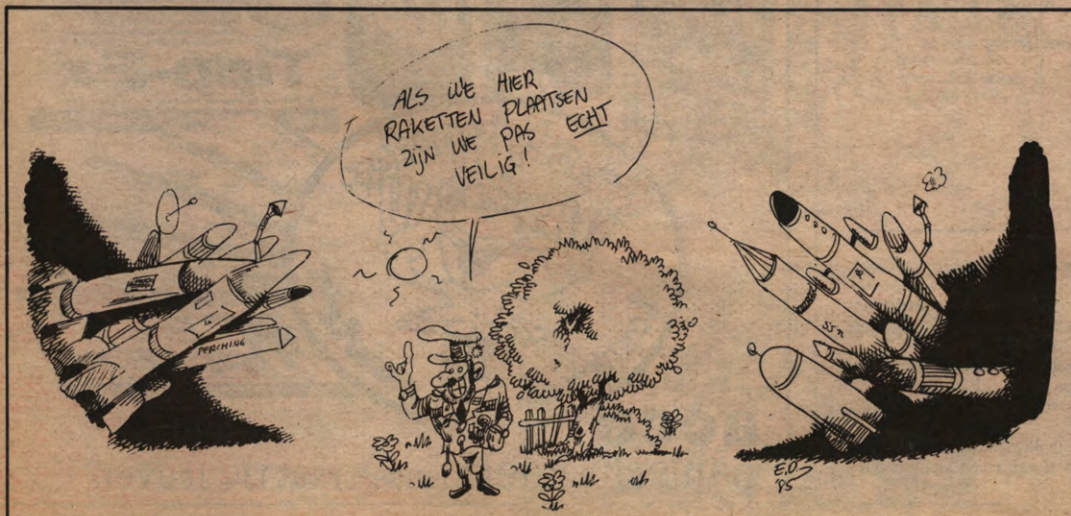
Industrie

En hiermee zijn we bij de andere partij beland: de industrie. De mate waarin militair materiaal geproduceerd wordt is natuurlijk sterk afhankelijk van het soort industrie. Uit gegevens van het Amerikaanse *Department of Defense* blijkt dat tot voor kort de vliegtuig-industrie de grootste leverancier voor het leger was. Momenteel wordt deze industriële evenwel voorafgegaan door radio- en TV-uitrusting en petroleumkost.

Verder blijkt dat voor de industriële luchtvaart en radio en TV-uitrusting bijna 50% van de omzet naar het ministerie van defensie gaat. De overige 50% omvatten op hun beurt ook nog een zeer aanzienlijk deel militaire productie die voor export bedoeld is.

Voor een verdere analyse van de militaire industrie werden de gegevens van de USO genomen. Eén van de hoofdkenmerken van de militaire industrie is een sterke monopolievorming. Zo gaan in de Verenigde Staten 68% van de wapencontracten naar één firma: *General Dynamics*. In

(vervolg op p. 5)

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het Veto-redactiesekretariaat, 's Meiersstraat 5 te Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejahr en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Lysosomen

Vanzwanske argumenteert in Veto nr. 15 op onjuiste wijze de weigering door de Vetoreactie van het artikel van het artikel van Peter Mombaerts en Jan Eggermont over de voordracht van Prof. de Duve.

De feitelijke toedracht is als volgt:

1. Peter Mombaerts stelde een geulgariseerd verslag van deze voordracht voor aan de redactie.
2. Het geulgariseerde verslag werd om onduidelijke redenen geweigerd door Veto. Het werd wel gepubliceerd in Akademische Tijdingen van 9 november 1984.
3. Een gespecialiseerd verslag van deze voordracht verscheen in Palfijn nr. 1, een blad voor studenten en geïnteresseerden in geneeskunde en gezondheidszorg.
4. Vanzwanske citeert uit het gespecialiseerd verslag in Palfijn, om aan te tonen dat de aan Veto voorgestelde en geulgariseerde versie te specialistisch is en daarom

geweigerd werd. Zo vergelijkt hij twee zaken die niet te vergelijken zijn.

Medika betreurt de weigering van het geulgariseerde artikel door de Vetoreactie en stelt vast dat de argumentatie door Vanzwanske op foutieve vergelijking berust.

Onze bezorgdheid over de huidige Vetowerking gaat evenwel verder. De redactie redeneert soms op een eigenaardige manier: zij beweert niet genoeg artikelen te krijgen, maar kreëert ze geen al te hoge drempels met selectiekriteria die soms zeer eigenaardig overkomen? Een artikel beestempelen als te specialistisch is geen kunst, maar altijd een dooddoener. Waarom dan artikelen van MLB-mensen (cfr. Vrije Tribune van Karel Meganck in Veto nr. 16), over MLB-reizen ("The miners united" in zelfde nummer), en andere artikelen van niet-studenten met ekstremistische ideeën ("Internering, schande in ons rechtstelsel" van Luc Vanheerentals, ook in Veto 16) zonder veel discussie op de redactie-aard goedgekeurd en in extenso gepubliceerd worden is mij een raadsel.

De demokrisering van het onderwijst is zeker niet geldend met deze artikelen, die steeds meer en terecht een allergische reactie uitlokken bij de studenten.

De Vetoreactie moet bij de selectie van artikelen een duidelijke prioriteit geven aan de studentenartikelen. Dat is niet alleen veel lovenswaardiger dan aan journalistieke intentie te doen, die tot doel heeft de ideologie van een beperkte minderheid van grotendeels niet-studenten te laten aanvaarden als de mening van de studenten. Bovendien is het publiceren van studentenartikelen gewoonweg de taak van Veto als blad van Algemene Studentenraad.

Het Medikapresidium heeft dit jaar, door de inzet van vicepres Johan Van Lierde, veel inspanningen gedaan voor een hereniging van alle kringen onder een studentenoverkoepeling die voor iedereen aanvaardbaar is. De meerderheid der kringen is hiervoor gewonnen. Hoe langer Veto en Faze mekaar beschimpen op een laag journalistiek niveau, des te minder komen ASR en KtUL geloofwaardig over, des te moeilijker wordt het voor de kringen om een nieuwe overkoepeling te realiseren, die nochtans levensnoodzakelijk is voor de zaak van de studenten. Veto zou hierin nochtans een meer positieve rol kunnen spelen...

Thomas D'Hooghe,
preses van Medika

Naschrift van de redactie

Wij ontvingen ook volgende mededeling, wel niet bedoeld als lezersbrief, maar nuanceert toch enigszins bovenstaande zware verwijten.

Aan de redactie van Veto
(geen lezersbrief)

Ik wil u welgemeend proficiat wensen voor de twee laatste Veto-nummers (nr 17 en 18). De artikelen zijn van hoog journalistiek niveau en de onderwerpen hebben eindelijk betrekking op alle studenten en niet op enkele marginale groeperingen.

Op het interview met Umberto Eco mag u trots zijn.

Ik hoop dat de ingeslagen weg gevolgd wordt. Zo krijgt u vanzelf meer respons van de student en wordt uw werk verlicht.

Graag zou ik opnieuw mijn bescheiden bijdragen willen leveren, in de verwachting niet a priori schief te worden bekeken.

Nogmaals proficiat.

Beste groeten
Peter Mombaerts,
2de dokt. geneeskunde

Zo hoort u het ook eens van een ander.

Buiten zijn STELLA gekend om zijn verse belegde broodjes en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

ADVERTENTIE

30 jaar Medika

Medika de fakulteitskring van de studenten geneeskunde, viert de komende weken zijn 30-jarig bestaan. Een korte historische schets is zeker niet misplaatst.

huidige vorm van de medische opleiding.

Ter gelegenheid van 30 jaar Medika werden zowel de bar op de benedenverdieping van het Medikahuis als de kursdienst en de WIM-acuut werkruimte op de eerste verdieping opgesmeukt.

De werkgroep Cultuur organiseerde een druk bijgewoonde dankursus en hoopt tijdens het gala-bal in de salons Georges op 1 maart een nieuwe Travolta of Astaire tegen het lijf te lopen. Om de dertigste verjaardag onvergetelijk te maken, zullen enkele oververdoende luide ruige rock-bands, afgewisseld met Cotton Club jazzformaties de bar- en biernemende studenten begeleiden bij het ledigen van de gratis vaten. Of er al een toestemming verkregen is om ter afsluiting van de festiviteiten een groots vuurwerk ten beste te geven, kon bij het ter perse gaan van dit bericht nog niet met zekerheid gezegd worden.

Dirk Poelaert

Chinees Oudejaar

China viert dit kalenderjaar Nieuwjaar op 20 februari 1985. De Chinese studenten in Leuven hebben op dinsdag 19 februari een heus "Chinees Oudejaar" gepland.

Vorig jaar vonden zo'n 500-tal mensen het een uitstekend idee om in februari het Oudejaar nog eens over te doen.

Het programma van deze "Nem Year's Eve" ziet er als volgt uit: "Chinees local Food Festival": om 19.00 kan je op dinsdag 19 februari in de Alma van het Meisjescentrum tegen de democratische prijs van 80 fr per bord genieten van uitheemse en wellicht ook eksotische gerechten. Achteraf zijn er in het Meisjescentrum Chinese films, Chinese schilderijen en kalligrafie te zien en kun je ook, al dan niet Chinees, fuiven. De inkom bedraagt hier 40 (Belgische) frank.

Universitaire werkgroep literatuur

KOLOFON

Veto, jaargang 11, nr. 19
dd. 14 februari 1985

Redactie

Bart De Moor, Peter Mostrey, Dirk De Naegel, Pascal Lefèvre, Bert Malliet

Hoofdredactie

Polleke Bijns

Redactiesekretaris

Filip Huyzentruyt

Eindredactie

Pascal Lefèvre en Hilde Devoghel

Medewerkers

Toon Boon, Jean-Paul Jacobs, Didier Wijnants, Marc Heeren, Eddy Daniëls, Guido François, Karel Lanno, Wouter Colson, Katrien Van Schuylenbergh, Evert Dierickx, Tom Verschaffel, Anick Dumalins, Rudy Lanssens, Dirk Poelaert, Luc Vanheerentals, Geert Pauwels, Gilbert Boeckmans

Zetwerk en lay-out

Toon Boon, Luc Baltussen, Ria De Schutter, Marc Heeren, Jan Loyens, Carl Van Mol, Filip Huyzentruyt, Polleke Bijns

Foto's en doka

Didier Wijnants

Lokaalwijzigingen vredeslezingen

Omwille van praktische problemen die buiten de verantwoordelijkheid van het Centrum voor Vredesonderzoek om liggen, zullen de volgende lezingen in een andere zaal plaatshebben dan vooraf werd aangekondigd:

- Dinsdag 19 februari: J. Löwenhardt in de Kleine Aula.
- Woensdag 27 februari: V. Werck in Kleine Aula.
- Dinsdag 5 maart: P. Morgan in de Grote Aula.
- Dinsdag 12 maart: L. Tindemans in Kleine Aula.

Het aanvangsuur blijft ongewijzigd, voor alle lezingen is dit 19.45.

Na de succesvolle reeks "Initiatie tot de schrijftiechnieken van de literaire genres" start de tweede cyclus op 14 februari (Sint-Valentijn). Deze cursus handelt over *Vernieuwende strekkingen in de internationale literatuur na 1950* en omvat elf donderdagavonden, telkens om 20 u. in 't Stuc (eerste verd.). Inschrijving 1200 fr. (1100 fr. studenten). Wat komt aan bod? Stromingen in de hedendaagse Nederlandse poëzie (Dr. Hugo Brems) — de Franse Nouveau Roman — Proza-eksperimenten in Nederland en Vlaanderen (Daniël Robberechts) — Toneel van Samuel Beckett — J.L. Borges (Guido Eckhaut) — Evolutie van het proza-gedicht — werk van Anthony Burgess (André Degeest) — Recente Britse romanciers, e.a.

De deelnemers krijgen de mogelijkheid zelf een uiteenzetting voor te bereiden (onder begeleiding). Inschrijving en inlichtingen via Hans Devroe (016/229324) of ter plaatse.

KULTUURLEVEN

maandblad voor cultuur en samenleving
Ravenstraat 112, 3000 Leuven
tel. 22.92.21.
verschijnt tien maal per jaar
(van januari tot december)
abonnement: 700 fr.
studenten: 550 fr.
Rek. 423-4385241-09
ASLK 001-0154746-10

Uit maart-april 1985:

- B. Doucet, De postmoderne uitdaging in de architectuur.
- J. Hendrickx, Gesprekken met Gust Cool over de woelige politieke winter 1960-1961.
- P. Janssens, Hoe oordeelde Prof. De Waelhens over Raymond Aron? Een interview.
- W. Leirman, Het sociaal-kultureel werk in Vlaanderen anno 1985.
- D. Van Dam, Vertrekken als vrijwilliger: idealisme of illusie?
- F. Van Laeken, Televisie als katalysator van ideologische tendenzen.

accopapierhandel tiensestraat 134 leuven

Prof. Vansteenwegen Seksuele relatievorming

In het kader van de veertiendaagse rond relatievorming en seksualiteit gaf op dinsdag 5 februari professor doktor Fons Vansteenwegen een lezing over dit thema. Bedoeling zowel van de lezing als van de hele veertiendaagse was seksualiteit bespreekbaar maken. De boeiende vertelkunst met veel concrete voorbeelden van Vansteenwegen en de talrijke opkomst van het publiek waren in elk geval een stap in de goede richting.

Dokter Vansteenwegen is als psychotherapeut verbonden aan de faculteit geneeskunde en is directeur van het communicatiecentrum in Lovenjool. Vooral die tweede functie zegt al te veel over de strekking van de lezing: seksualiteit benaderd vanuit het communicatieperspectief. Bovendien zei Vansteenwegen te praten vanuit zijn ervaringen met echtparen met problemen. Hij waarschuwde ervoor dat wat hij zou zeggen daarop niet altijd (vanzelfsprekend ook voor echtparen met een goede relatie zou opgaan.

Intieme relatie

In een korte inleiding situeerde hij seksualiteit in de relatie. Immers bij

mensen die willen gaan samenwonen neemt de nood aan een intieme relatie een centrale plaats in. Een intieme relatie is echter meer dan een louter seksuele relatie. Het is een relatie waarin men zichzelf kan zijn, zijn gevoelens mag tonen en anderzijds ook de gevoelens van de partner leert aanvoelen. Belangrijkste daarbij is dat een intieme relatie steunt op inzet en keuze. Je kan er met nut energie insteken. Dat is bijvoorbeeld het grote verschil met verliefdheid, wat Vansteenwegen vergeleek met een griep. Bij griep en verliefdheid heb je geen keuze: het overkomt je gewoon. Eveneens met als bij griep is verliefdheid maar tijdelijk — het gaat wel over...

In een eerste luik wilde Vansteenwegen dan ingaan op de vraag wat je vanuit de communicatie over seksualiteit kan zeggen. Dat kwam dan neer op een poging om de principes voor een efficiënte communicatie toe te passen op een intieme relatie. In een intieme relatie moet men trachten eenduidig te zijn. Dat wil zeggen dat je moet proberen naar buiten te komen als één geheel. De ander zou moeten weten wat hij aan je heeft. Dat impliceert dat je ook van binnen één geheel vormt en dat je je eigen conflicten eerst probeert op te lossen.

Bovendien is het in een intieme relatie zeer belangrijk je eigen relatieve

teit en eigen beperktheden te beseffen. Het is pas dan dat je aan je partner een vraag kan stellen, bijvoorbeeld om seksuele omgang, zonder dat te eisen. Er kan dan immers een "nee" opkomen en jij kan dan aanvaarden. Hierbij aansluitend is het ook nodig dat de partners elkaar als autonoom ervaren met vaak grote verschillen.

Verschillen

Die verschillen kunnen zich op allerlei vlakken situeren. Zo bijvoorbeeld in het tempo waarop of de frequentie waarmee seksuele omgang volgens de partner zou moeten plaatsvinden. Of in de houding of de ideeën over seksualiteit. Dat zijn vaak de producten van je eigen ontwikkeling en daar ieder een andere opvoeding door maakt heb je eigenlijk steeds oneindig veel (kleinere en grotere) verschillen.

Wat moet je met die verschillen doen? In elk geval is het verkeerd ze weg te drukken en te doen alsof ze niet bestaan. De twee partners zouden erover moeten praten om iets te vinden wat dan tegemoet komt aan beide. Hierbij haalde Vansteenwegen de stelling aan dat een seksuele relatie eigenlijk alleen maar kan met mensen waarmee men een conflict kan op-

lossen.

In een tweede luik ging hij wat dieper in op de seksualiteit als teken en als wisselwerking. Hij benadrukte daarbij vooral dat er verschillende niveaus van taal en van met elkaar communiceren zijn. Zo sprak hij van een autonome lichaamstaal voor de dingen die zo een beetje vanzelf gaan zoals de erectie, de versnelde ademhaling enzovoort. Het strelen en andere vormen van bewust lichamelijk contact noemde hij het willekeurig gedrag. En tot slot heb je natuurlijk de gesproken taal.

Belangrijk voor een goede relatie is die verschillende niveaus van taal te onderkennen, waardoor een soort circulaire beïnvloeding mogelijk wordt. Bij de seksuele omgang heeft de man altijd een emotionele ervaring, die hij op verschillende manieren tot uitdrukking zal brengen. De vrouw zal daarvoor in haar emotionele ervaring beïnvloed worden en op haar beurt ook daar weer een uitdrukking van geven. Dat zal weer een invloed op de man hebben enzovoort...

Deugdelijke seksualiteit

Tot slot poogde Vansteenwegen te

omschrijven wat volgens hem deugdelijke seksualiteit inhield. Daarvoor is het nodig dat je in zekere mate lichamelijk goed 'draait'. Voorts moet je trouw kunnen zijn aan jezelf. Dat betekent enerzijds er je eigen waarden wat op na houden en je niet te vlug laten doen, maar anderzijds het ook aandurven om een relatie te beëindigen als het werkelijk scheef is gelopen.

Veel nadruk legde hij ook op het respect voor de ander in de relatie, wat eveneens twee betekenissen heeft. Ten eerste een veroordeling van de verkrachting, wat wel de grootste verachting van de menselijke persoon is. Ten tweede echter ook een afkeuren van volledige offering, die vooral belangrijk wordt als het een patroon wordt. Een laatste belangrijk aspect is nog de duurzaamheid van de relatie. Dat shept echter wel de grootste onzekerheid. Hoe kan je immers weten of je het met een bepaalde persoon een heel leven lang zal kunnen volhouden? Het antwoord op die vraag is uitdaging: Niemand kan zo iets op voorhand weten. Je moet het risico nemen...

Jean Paul Jacobs

POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53

Leuven

(ADVERTENTIE)

Informatika tast ook kampus Kortrijk aan

Z e komt er dan toch, de opleiding informatika aan de KULCampus Kortrijk. Op de Akademische Raad van maandag jl. werd beslist om bij wijze van experiment, voor een proefperiode van drie jaar, een wettelijk kandidaatsdiploma in de informatika te voorzien binnen de huidige wiskundeopleiding in Kortrijk. Dit ondanks protest vanwege de studenten-delegatie. Immers, op basis van ernstige, d.w.z. onderwijskundige, argumenten, zou men een dergelijke opleiding moeten afwijzen. Blijkbaar speelden in dit geval (weer) andere motieven mee. Is een degelijk onderwijsbeleid voor deze unief dan toch niet belangrijk?

licenties Romaanse. Een onbegonnen werk, tenminste als je houdt aan de door de studenten verdedigde bovengrens voor studiebelasting.

Met heel Kortrijk...

In Kortrijk nu mag men enkel wettelijke diploma's uitreiken. Een opleiding informatika aldaar zou dus wettelijk georganiseerd moeten worden. Jammer, zegden de studenten, dat kan dus niet. Het voorstel op de Akademische Raad werd door de studentendelegatie dan ook afgewezen op basis van min of meer dezelfde (onderwijskundige) argumenten als destijds in Leuven. Wat bleek echter? In het geval Kortrijk spelen die argumenten niet meer mee. Men (dat zijn dan de dekanen en het bureau van de Akademische Raad) redeneert immers als volgt: we moeten voorkomen dat de wiskundeopleiding in Kortrijk leegloopt. We moeten m.a.w. onze opleiding populairder maken, bijvoorbeeld door er een richting informatika bij te stoppen. In andere universiteiten doet men dat immers ook. Dat die opleiding verre van ideaal is, is misschien jammer, maar ja. Per slot van rekening is iedereen vrij om te studeren wat hij wil. En we geven de Kortrijkzanen in ieder geval de kans informatika te studeren in Kortrijk zelf. Zo blijkt weer eens, dat de bezorgdheid van de studenten omtrent het onderwijs dat aan hen verstrekt wordt door de professoren slechts gedeeltelijk wordt tot op zekere hoogte. Die hoogte namelijk waarop andere, lees vooral financiële belangen gaan meespelen. Wie weet mogen we in de toekomst een richting in de veertienjarige of zo in Leuven verwachten, met een studiedruk van 3000 uur, en ingebed in farmacologie? Belangstellenden kunnen zich alvast aanmelden. Een zeker niveau is vereist.

Rudy Lanssens

"Objektiviteit kost geld"

Guy Polspoel modereert ASR-talkshow

O p 12 maart organiseert de ASR, als onderdeel van haar aktiedriedaagse, een grootse talkshow in Alma II. Een hele avond gesprek en discussie over studentenbeweging vroeger en nu, om duimen en vingers van af te tikken. Tenminste als we de veelbelovende affiche, die uitpakt met grote namen zoals Paul Goossens, Johan Anthierens, Jos Bouveroux, Frans Verleyen, Luc Huysse en andere, mogen geloven. Als moderator trokken de organisatoren de BRT-journalist Guy Polspoel aan. Om de man wat op te warmen, hadden we alvast een gesprekje met hem.

Als journalist dagelijks gekonfronteerd met het begrip objectiviteit, heeft hij daar zo zijn ideeën over. "Objektiviteit is 'een soort ideaalbeeld. Met twee belangrijke aspecten. Het eerste is eerlijkheid waartoe een zekere wil aanwezig moet zijn. Het tweede zijn de middelen. Objektiviteit kost geld. Je moet nu eenmaal de middelen hebben om van de feiten alle kanten te belichten, om de dingen te bestuderen, om reportages degelijk voor te bereiden. Dat kost allemaal tijd en mankracht die op de BRT in vergelijking met bv. de NOS wel eens ontbreken."

En over duiding: "Och, de individuele mening van de persoon Guy Polspoel is misschien wel interessant maar niet

geboren en getogen als echte Brusselaar, kwam Polspoel in 1964 naar Leuven studeren en wel voor burgerlijk ingenieur architect. Na afstuderen in 1970 was hij zo'n anderhalf jaar als fulltime architect werkzaam. "Maar dat was een vorig leven," al heeft hij in zijn studententijd toch de hele Leuven Vlaams affaire meegemaakt en de opkomst van SVB (Studenten Vak Beweging, nog steeds actief aan de RUG — nvdr) en links zonder meer in de studentenwereld.

Met wat toeval onder de arm kwam hij eerst half- dan voltijds op de sportredactie van de BRT terecht, legde de nodige eksamen af en werkt sinds 1975 op de binnenlandredactie van de nieuwssdienst.

Gazetten

Politiek verslaggever dus, maar op de vraag of hij ooit zelf zin gehad heeft in een politieke loopbaan, krijgen we een kortaaf "nee". "Je moet te veel doen en tijd spenderen om verkozen te worden. Al die pensenkmissen, winkels die je moet openen, handjes drukken. En zo gaat het tenslotte nog altijd, tenzij je Mark Eyskens heet en je langs de grote poort binnengehaald wordt." Polspoel laat de politiekiers liever zelf aan het woord en kijkt dan met belangstelling uit naar wat er op de talkshow zoal verteld gaat worden.

relevant." Waardoor dan meteen de waarde van dit interview gehypotekeerd is. Van wat hij 'gazetten' noemt in dit land verwacht je beter geen objectiviteit. "Zoals jullie Veto zijn dat allemaal bewegingsbladen die dan ook geen objectiviteit nastreven."

Kleuters

'Gepolst' naar het nut van een overkoepelende studentenorganisatie, kan hij het niet zo eenduidig stellen. Vreemd terrein misschien, hoewel.

sering al in het kleuteronderwijs moeten beginnen."

Wat hij van Veto vindt, waarvan we hem bij het begin van het gesprek het vorige nummer onder de neus duwen? "Lijkt nogal saai; het mist wat creativiteit. Een routinewise 'grote-mensen-blad', maar ik heb er dus nog niet in gelezen." Komt voor de bakker; met ingang van nu ligt Veto welkels bij de BRT-nieuwsdienst in de bus.

Gilberte Boeckmans
Bert Malliet

Voorlopige hechtenis

De wet op de voorlopige hechtenis is de jongste jaren een handig repressie-instrument geworden. Het aantal onrechtmatige voorarresten neemt onvoorstelbare vormen aan en een kriminalisering van oppositionele politieke bewegingen is daarbij niet uitgesloten.

De discussie rond de toepassing van de voorlopige hechtenis in België is weer in alle hevigheid opgelaaud na de arrestatie van twee vrouwen, die ervan verdacht worden anti-militaristische slogans op de Leuvense muren aangebracht te hebben. In Genk werden onlangs twee PVDA-dokters een week in voorarrest opgesloten nadat er rellen waren geweest, toen de deurwaarder in hun huis goederen in beslag kwam nemen, om hen te dwingen hun lidgeld aan de Orde der Geneesheren te betalen. Ook de Leuvense student Rudy Daems werd meer dan twee maanden in voorhechtenis gehouden, ofschoon er geen bewijs voorhanden was om de beschuldiging te staven dat Daems betrokken geweest zou zijn bij de munitieroef van eind maart '84 op de militaire basis van Florennes. De reacties op de jongste gebeurtenissen in Genk en Leuven waren zeer scherp. De Liga voor Mensenrechten meent dat in beide gevallen de voorhechtenis misbruikt wordt om personen politiek te treffen, wat in strijd is met de geest van de wet van 20 april 1874, die de voorlopige hechtenis bedoeld heeft om de maatschappij te beschermen tegen gevaarlijke personen. De groep Vrouwensoevereiniteit die in Leuven de steunakties t.a.v. de twee opgesloten vrouwen koördineert — en die de steun kreeg van zo'n 60 organisaties — stelt vast dat het telkens gaat om mensen die bekend staan om hun progressieve politieke opvattingen. "Wij menen vast te stellen dat de repressie toeneemt, en wij vrezen dat in de nabije toekomst politieke oppositie-acties steeds meer gekriminaliseerd zullen worden," aldus Vrouwensoevereiniteit. Wat houdt de wetgeving m.b.t. de voorlopige hechtenis in België eigenlijk in?

Overbevolking

De wet op de voorlopige hechtenis (van 1874) bepaalt dat een aanhoudingsbevel gemotiveerd moet zijn door "ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die de openbare veiligheid raken". Alhoewel de wet deze uitdrukking nergens specificeert, wordt aangenomen dat gevaar voor herhaling, vluchtmisdrijf, belemmering van het onderzoek e.d. in aanmerking komen. In tegenstelling tot nagenoeg al de ons omringende landen is de duur van de voorlopige hechtenis in ons land niet gelimiteerd. (In Frankrijk bv. is het twee jaar.) Met de enorme achterstand die België inzake gerechtszaken kent, kan het voorarrest soms oplopen tot drie jaar. Tijdens het meest recente parlementaire debat over de begroting van Justitie, stelde Minister Gol dat het bij de Hoven van Beroep in Luik en Gent tegenwoordig vier tot zes jaar duurt om op de rol ingeschreven te worden.

Een ander facet van de Wet op de Voorlopige Hechtenis is, dat ze toepasbaar is op gepleegde feiten met een strafwaardigheid van minstens drie maanden gevangenisstraf. Zeer weinig misdrijven ontsnappen hieraan. Tussendoor even aanstippen dat Agalev recent een wetsvoorstel ingediend heeft dat de duur van de voorlopige hechtenis limiteert tot zes maanden en het voorarrest enkel toepasbaar maakt op feiten met strafwaardigheid van minstens vier jaar. Het aantal personen dat de jongste jaren in voorarrest opgesloten werd, stijgt voortdurend. In 1980 bedroeg dit cijfer (op jaarbasis) 10626, in 1983 was het al opgelopen tot 13026. Toen de Minister van Justitie onlangs aan de noodbel trok m.b.t. de overbevolking in de Belgische gevangenis, werd er door organisaties als de Liga voor Mensenrechten onmiddellijk op gewezen dat die overbevolking vooral te wijten was aan de toename van het aantal voorarresten. Deze organisatie meent dat er sprake is van een enorme dubbel-

zinnigheid tussen enerzijds de klachten over de overbevolking in de gevangenis en anderzijds het in voorarrest nemen van zoveel mensen die geen gevaar vormen voor de maatschappij. Het meest omstreden punt m.b.t. de toepassing van de wet op de voorlopige hechtenis in ons land, is de vrijheid die de onderzoeksrechters zich vaak veroorloven om voorlopige hechtenis als een strafmaatregel uit te spreken. Tijdens het onderzoek kan de voorlopige hechtenis bovendien als drukingsmiddel gebruikt worden. De lektuur van de motivering van aanhoudingsbevelen leert dat maar al te dikwijls enkel wordt verwezen naar de zwaarwichtigheid van de feiten, en naar de afkeuring die ze wegdagen. De manier waarop mensen in voorarrest in de gevangenis behandeld worden, laat veelal te wensen over. Ondanks het feit dat deze mensen geacht worden onschuldig te zijn, tot dat een rechter een oordeel heeft uitgesproken, is het een feit dat de arresthuizen, waar mensen worden opgesloten in voorhechtenis (zoals Vorst, Leuven-Hulp) een sterk repressief beleid voeren. Voor wie de diktatuur in dergelijke gevangenis kent, wekt het geen verwondering dat er tussen 1975 en 1980 19 gedetineerden in voorarrest zelfmoord pleegden.

Schering en inslag

Wie de motivering bekijkt m.b.t. een aanhouding, nl. "ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die de openbare veiligheid raken" merkt dat dergelijke termen gemakkelijk politiek misbruikt kunnen worden, en dat is nu wat er de jongste jaren meer en meer gebeurt. Op 11 maart 1983 werd een 18-jarige PVDA-militant enkele dagen aangehouden omdat hij enige tijd voordien op de muren van een school slogans geschilderd zou hebben. De motivering van de Leuvense onderzoeksrechter hieromtrent luidde, dat "verdrachte deel uitmaakt van een organisatie waarin dergelijke activiteiten schering en inslag zijn" en "dat duidelijk gemaakt moet worden dat dergelijke activiteiten niet geduld kunnen worden". De Brusselse politieke advocaat Graindorge werd in 1980 enkele maanden opgesloten op beschuldiging van medeplichtigheid aan gijzeling en heling in de zaak van de ontsnapte misdadiger Besse. Achteraf zou in het dossier nochtans geen enkel spoor van bewijs gevonden worden. "Men verdenkt iemand zonder concrete aanwijzing. Men pakt hem op. Het bewijs, zo hoopt men, wordt ten gepaste tijd wel verkregen," schreef Jos De Man achteraf n.a.v. deze rechtszaak.

In de nacht voor de Europese verkiezingen op 16 juni werden drie Leuvense studenten gearresteerd op beschuldiging van het kalken van slogans op de openbare weg. Ondanks het feit dat ze niet op heterdaad betrappt waren, werden ze onmiddellijk op sekreet gesteld. Dit is een vrij uitzonderlijke maatregel, waarbij de betrokkene gedurende drie dagen niemand mag zien, zelfs zijn eigen advocaat niet. De onderzoekers blijken vooral woedend omdat de drie weigeren een verklaring af te leggen, wat nochtans een recht is dat altijd erkend is geweest binnen de Belgische strafrechtprocedure. De drie blijven ongeveer een week opgesloten. Enkele dagen later, op 26 juni 1984, worden twee JAC-medewerkers in Leuven gearresteerd op beschuldiging van ontvoering van een minderjarige. De twee worden ettelijke uren vastgehouden, tot blijkt dat de eigen Jeugdrechtbank zich over de betrokken minderjarige ontfem had en de JAC-medewerkers niets met de zaak te maken hadden.

Half november wordt de Leuvense student Rudy Daems plotseling gearresteerd. De politie-infiltrant Gardiner heeft tegen hem namelijk een belastende verklaring afgelegd en Rudy wordt op basis hiervan meer dan twee maanden in een Dinantse gevangenis vastgezet. Uit het voorbije proces in deze zaak is gebleken dat Gardiner ondertussen zijn verklaring ingetrokken heeft en dat er in het gerechtelijk dossier enkel wat notities bestaan, ondertekend door twee politiemensen, over de verklaring van Gardiner tegen Rudy Daems...

"Voorlopige hechtenis is iets waar men in tijden van politieke moeilijkheden, hevige studententekstatie of stakingen maar al te graag gebruik van maakt; voorlopige hechtenis wordt als middel aangewend om de leiders van een beweging tijdelijk onschadelijk te maken," schreef advocaat Piet Van Eeckhoudt in 1974. In de affaire van de Leuvense vrouwen of de Genkse dokters is het duidelijk dat de onderzoeksgerechten als strafrechters optreden. Men spreekt eigenhandig een politieke straf uit. Normaal gezien wordt in de korrektionele rechtbanken immers slechts een voorwaardelijke straf uitgesproken voor wildplakken of aanbrengen van slogans op muren...

In andere zaken, zoals deze van Daems of de drie kladders, is het duidelijk dat de voorhechtenis politiek misbruikt wordt als ondervragings-techniek, om verdachten onder druk te zetten, en dat er feitelijk gestreefd wordt naar de morele en fysieke instorting van de verdachte... Ook is het duidelijk dat er in een aantal gevallen bewust een effect van kriminalisering begoocht wordt, nl. het verdacht maken van politieke bewegingen (cfr. de affaire-Daems en de vredesbeweging).

Luc Vanheerentals

Van Isacker

(vervolg van p.1)

Veto: *Miskent u zo niet het belang van het eksakte onderzoek?*

Van Isacker: «Hoegenaamd niet, ik waardeer dat, heb het zelf gedaan en heb het nodig. Maar ik wil daar niet bij blijven stilstaan. Ik geef echter toe: mijn boek als ideaal stellen voor de studenten, is het einde van de geschiedenis. Zij moeten eerst het vak leren, tot aan het doktoraat toe. Maar tegelijkertijd moeten zij konstant aangemoedigd worden om hun horizon te verruimen: het mogen geen vak-idioten worden, ze moeten leren nadenken.»

Veto: *Hoe doe je dat?*

Van Isacker: «Lees de grote historici uit het verleden, lees literatuur, lees poëzie, prikkel je verbeelding, leer een sfeer aanvoelen, ontwikkel je intuïtie, dat is de raad die ik de studenten meegeef. Maar leer ondertussen toch het vak als vak, met al zijn eksaktitude en al zijn akribie.»

Kunst of wetenschap?

Veto: *In een boekje uit 1964 (Geschiedenis voor mensen p.40) zegt u al: "Men heeft er zozeer wetenschapsmensen van gemaakt dat de kunstenaar in hen verschrompelde." Beveegt u zich niet op de rand van geschiedenis als wetenschap en de geschiedenis als kunstvorm?*

Van Isacker: «Ik hecht zeer veel waarde aan de leesbaarheid van een tekst. Daarom immers schrijven als het niet gelezen wordt? Ook schrijver moet je leren. Dat moet je jezelf leren. Schrijven en schrappen en herschrijven.»

Veto: *Is eigenlijk de historische roman niet het gedroomde genre voor wat u wilt?*

Van Isacker: «Nee, beslist niet. Ik lees dat niet en het zegt me ook niets. Ofwel schrijft men louter fictie, ofwel geschiedenis. Een historische roman schrijven, ik zou het niet kunnen en niet willen. Ik geef een interpretatie van feiten; een romanschrijver fantaseert. Goed geschreven geschiedenis is overigens aantrekkelijker voor het brede publiek dan fantasie.»

Veto: *Maar het moet het brede publiek bereiken?*

Van Isacker: «Natuurlijk! *Geschiedenis is het recht van elk mens.* Er zijn kollega's die beweren dat geschiedenis slechts voor specialisten bestemd is. Dàr precies verzet ik me tegen: geschiedenis moet het brede publiek bereiken, anders wordt het een zinloos vak. Maar daarom moet de historicus nog niet gaan fantaseren. Wat hij moet ontwikkelen, is zijn inlevingsvermogen.»

Veto: *Wat betekent dat?*

Van Isacker: «Wel, neem de lijnen van een huis, de vorm van de meubels, de volksverhalen, de liederen, de geboden, die vertellen een verhaal voor wie fingevoelig genoeg is om het te horen. *Geschiedenis is méér dan een statistiek, méér dan een dood doekment.* Ik geef wel toe: als iedereen op mijn manier aan geschiedenis zou doen, dan is er geen materiaal meer om op te werken. Misschien kan mijn methode er slechts één zijn van een minderheid. Mijn temperament drijft me in elk geval in die richting.»

U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYX
TIENSENSTRAT 87
3000 LEUVEN

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18 u.

zaterdag
7 tot 14 u.

DUPIUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDERD
CASTERMAN
OBERON
DE VLIET
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E.A.
DAGBLADEN
TIPOSTRIJPEREN

ADVERTENTIE

De grootmachten beschikken over een voorraad van zowat 50000 kernbommen, goed voor een 15 miljard ton equivalent aan dynamiet. Per persoon op aarde is dat gemiddeld 3 ton springstof (ook babies inbegrepen). Per dag worden er jaar in, jaar uit, een tiental nieuwe of "verbeterde" bommen bijgemaakt.

In ons vorig artikel hebben we heel summier het effect van één kernexplosie beschreven. In een militair conflict op wereldschaal zouden allicht een paar duizend kernkoppen ingezet worden (één Trident-duikboot heeft er 400 aan boord!). Wat zou dit voor gevolg hebben?

We grijpen even terug naar de geschiedenis. In 1815 explodeerde in Indonesië de vulkaan Tambora. Miljoenen tonnen stof en gifgas werden hoog in de lucht geslingerd en de hele omgeving werd in duisternis gedompeld. Het jaar daarop kende de hele wereld een uitzonderlijk slechte zomer: het vroom tot in juli en augustus viel er sneeuw in Parijs en Londen. De oogst mislukte over heel de wereld en er was hongersnood in de winter daarop. Het verband tussen beide historische feiten werd nog niet lang geleden gelegd en is richtinggevend voor een zeer intens onderzoek, o.m. naar de gevolgen van kernexplosies.

Nukleaire winter

Einde 1983 werden de eerste resultaten op een kongres in Washington besproken. Kort samengevat: een conflict met inzet van kernwapens in onze westerse maatschappij zou allicht voldoende roet en stof in de hogere lagen van de atmosfeer brengen om in de eerstvolgende weken alle zonlicht te blokkeren. De temperatuur op aarde zou dalen tot diep onder het vriespunt — men schat tot -20 en zelfs -50°C! Ook de evenaarsstreek en het zuidelijk halfrond worden hierbij niet gespaard.

Gevolgen van kernexplosies

Naar aanleiding van de jaarlijkse vredesweek, die doorgaat van 25 februari tot 1 maart, schreef Prof. Francois een drietal artikelen. Verleden week kon u iets meer te weten komen over de effecten van een kernontplofing op korte termijn. Vandaag heeft hij het over de gevolgen op lange termijn.

Ambachten in Leuven (5) Handweverij 'Half Maart'

Op het plein voor het mooie herenhuis waar zich het weefatelier van Anne Van Dievoet bevindt, staan allerlei bulldozers, waterzuigmachines en drilboren en kakafonie, met veel drums d'r in, te verkopen. Als ik binnen in het gebouw aan mijn gesprekspartner vraag of ze daar geen last van heeft, schudt ze van neen: "De weefgetouwen maken meer lawaai..."

We bevinden ons aan de Geertruiabdij, waar van enige maanden geleden de Sion-vleugel een tijdlang werd gekraakt. De handweverij heeft als

en in het weefgetouw is er om de tien seconden de schietspoel die van links naar rechts rukt, en weer een draad aan het geweven toevoegt. Met de voet worden de 'schachten' op en neer bewogen, om de draden in de juiste combinatie klaar te leggen. Het gareen dat vooraf opgespannen is rond de 'garenboom' komt eerst door die 'schachten', om dat gelukkig door de 'hevels' te lopen. Met het 'riet' wordt het gareen, nadat de schietspoel nog eens gepasseerd is, aan de rest van het geweven vastgehecht. Na deze technische introductie in het weven, even kennismaken met Anne Van Dievoet.

Eigen baas

"Wij zijn zeven jaren geleden hiermee begonnen. Ik ben regent plastische

geweest dat de kursussen drie maanden voorhand bezet waren."

"Het slurpde echter allemaal teveel tijd op en daarbij komt nog dat men op de duur nog nauwelijks tijd heeft om te eksperimenteren. Men doet steeds dezelfde dingen en op de duur stagneert ge... We zijn gestopt met het geven van kursussen, en inzake het geven van opleiding zijn we nog enkel verbonden aan het Centrum voor Middenstandopleiding van Haasrode. In de opleiding 'Kleinhandel', kan men de praktijkopleiding van het weven hier komen volgen. De bedoeling van het CMO is mensen een opleiding te bezorgen over het zelf beginnen met een bedrijf van winkel."

Een doorsnee architecte?

Anne Van Dievoet probeert van de handweverij een echt bedrijfje te maken. Er worden allerhande stoffen (waaronder katoen, vlas, wol) geweven om ze te verkopen. Zowel gordijnen, overgordijnen, tafellakens, zetelbekleding, stof voor kleding, halsdoeken e.d. komen hier op een handgeweven manier tot stand.

smak zou kunnen vallen, en produceren daar dan kilometers van. Zij kunnen zich van de persoonlijke wensen en smaken van de particulieren niets aantrekken. Wij wel. Wij werken bijvoorbeeld samen met binnenhuisarchitecten en decorateurs, die soms heel speciale wensen hebben en hun klanten iets persoonlijks willen bezorgen."

Door het feit dat men in de meeste gevallen zonder tussenpersonen werkt, kan men de prijzen concurrerend houden t.a.v. de fabrieksstoffen, en dit ondanks de kleine produktie. Gordijnstof kan Half Maart leveren tegen 1200 fr per meter, dekens in mohair tegen 4000 fr, een mooie sjal tegen 1800 fr, enzovoorts. Toch lukt het voorlopig niet om loonzekerheid in het bedrijf te brengen. Van augustus tot Nieuwjaar ging het goed, zodat Anne zelfs begon te denken dat ze iemand in dienst kon nemen. Maar sinds Nieuwjaar is het weer bijzonder stil...

Om dit euvel op te vangen, is Anne Van Dievoet op zoek naar bedrijven waarvoor kan geleverd worden. Zo zijn bijvoorbeeld contacten met een kazuifelfirma uit Brugge, die een kleine bestelling (10 à 20 m) wil plaatsen voor een aantal kazuifels, die dan in hun klassieke kollektie uit het oog moeten springen. Ze krijgt grote vrijheid om terzake iets moois uit te werken... Ook zijn er contacten met kledingzakken bij wie de interesse

gewekt wordt om een aantal aparte dingen op kleine schaal op de markt te brengen... Op dit ogenblik is Half Maart voor haar slechts een bijberoep, wat mogelijk is, omdat haar echtgenoot werk heeft.

Investeren...

Wie aan iets dergelijks denkt om later aan de kost te komen, moet wel weten dat een weefgetouw vrij duur is. Een kleintje kost 30.000 fr, maar wie een weefgetouw met een produktie van 1 tot 2 meter per uur wil hebben (breedte 1,50 m) moet al naar de 80.000 fr klimmen. De weefgetouwen van Half Maart zijn afkomstig uit Frankrijk en Zwitserland en het blijkt moeilijk te zijn dergelijke dingen op de kop te tikken.

Ook de arbeidsintensiviteit valt niet altijd mee. Voor het getouw weeklaar is, gaan al één tot twee dagen voorbij. Het gareen moet eerst op de garenboom gespannen worden, en vervolgens moeten die draadjes over een lengte van 1,50 m doorheen een aantal haakjes (schachten, hevels, riet) gewurmd worden. Het is allerszins een uiterst minutieus werk, waar een paarde-geduld voor nodig is. Als alles goed zit, kan men tot 2 m per uur weven, en dit alles temidden van een hels lawaai waar niet zo gemakkelijk aan te wennen is, vermoed ik.

Luc Vanheerentals

P.S. Half Maart is te bereiken: Halfmaartstraat 17, tel.: 016/22.76.27.

adres Halfmaartstraat 17, en dat is een verbindingsstraat tussen de Vaartstraat en de Mechelsestraat. Aan de achterkant van dit gebouw bevindt zich het zogenaamde Klein-Beginhof. In een ruime kamer staan 4 stevige houten weefgetouwen opgesteld en aan elk getouw is iemand aan het werk.

Wat er precies allemaal gebeurt, is voor mij, na een omstandige uitleg, nog niet helemaal duidelijk. Men ziet iemand werken met handen en voeten,

kunsten. Ik heb altijd zelf een bedrijfje willen hebben en na een drietal jaren in het onderwijs gestaan te hebben, hield ik het voor bekeken. In loondienst werken was immers niet wat ik zocht. In dit huis wilden mijn man en ik eerst een privé-akademie oprichten met onder meer fotografie, schilderen, en dergelijke. Vrij snel bleek dat men vooral in weven geïnteresseerd was. Ik heb vervolgens jaren kursussen gegeven in het weven, en er zijn tijden

In feit wordt alles geleverd wat de klant wenst, en vooral hoe hij het wenst. Onze gesprekspartner beschouwt zichzelf als de architecte van een geweeft produkt, net zoals de bouwkundig architect een huis bouwt met behulp van de precieze richtlijnen die hij meekrijgt. Hiermee is meteen het verschil verduidelijkt met de grote industriële tekstielabrikanten.

"Zij tasten de markt af naar datgene wat bij het doorsneepubliek in de

Praatforum in Leuven

Zoals Londen zijn Speakers Corner heeft, zo heeft Leuven nu ook zijn versie van een praathok. Niet in Hyde Park in openlucht, maar wel in De Kansel, een kaffee in de Muntstraat. Woensdag 6 februari ging dit initiatief van start met filmregisseur Robbe De Hert op de kansel. Een kansel is een preekstoel, maar dat zullen de regelmatige kerkgangers wel weten.

Voor een goed gevuld kaffee mocht De Hert de verbale aftrap geven. Zoals het een goede pastoor betaamt, opende De Hert met een kruisteken. Hij wist echter niet veel nieuws te vertellen: hij had het over de problemen van de film in België (vooral financieel dan) en spuide kritiek op de BRT.

Speakers Corner

Een pasgeboren veulen moet nog op zijn poten leren staan en hetzelfde kan gezegd worden van dit praatforum. Dit lovenswaardig opzet is in staat om uit te groeien tot een volwaardige Speakers Corner. "Maar dit is maar een startprogramma dat nog op gang moet geraken", aldus Jan Vandenberg, uitbater van het kaffee. "Bovendien is de Kansel-Speakers Corner dubbel beperkt enerzijds door de ruimte (in het kaffee is er plaats voor een 80-tal mensen) en anderzijds zal er niet geluld worden (in Londen wordt hoofdzakelijk flauwekul uitgekraamd)."

Nu is het echter nog een zoeken naar de goede formule, zodat de bezoeker weet wat hij kan verwachten en wat mogelijk is. De woensdagavond zat men wel al op het goede spoor. Eerst mag de spreker zijn verhaal komen vertellen. Tijdens de pauze kan de klant zijn dorst lessen en het kaffee zijn inkomsten verhogen. Hierna mag het publiek dan vragen stellen. Die discussie is echter slechts een deelaspect. "Ik zoek nog altijd naar een evenwicht tussen het brengen van entertainment en het brengen van informatie, waarbij het de bedoeling is voor een zo ruim mogelijk publiek een zo ruim mogelijk programma te brengen."

Toekomst

Men blijft echter niet stilzitten: zo wordt er al gedacht aan een uitbreiding van het praategebeuren. In de toekomst wil men werken rond gegroepeerde projecten, waarbij dan één bepaald thema aan bod komt, bijvoorbeeld poëzie. Wat ook moet kunnen, is het brengen van echte informatie ook buiten het kaffee, in de Muntstraat of elders ter gelegenheid van feesten.

Intussen komen de volgende animators-sprekers aan bod: Louis De Lentdecker, Maurice De Wilde en Paul Schrijvers, die zijn absurde luidciteit in "Zwarte Vertelsels" naar voren zal brengen.

Personen die ook eens vanop de kansel de kaffee-bezoekers willen toespreken, kunnen beter eerst contact opnemen met Jan Vandenberg in de Muntstraat 15 of op telefoonnummer 016/22.09.23.

Marc Heeren

Op 30 april 1985 wordt de Leuvense binnenstad in muziek gezet! Een dag waarop iedereen, individueel of in groepsverband, zijn creativiteit en originaliteit op muzikaal vlak kan tentoon spreiden. De bedoeling is aan ieder de kans te bieden om in volle vrijheid zelf muziek te maken en actief deel te nemen aan het hele opzet.

Konkreet bestaat het project uit drie delen:

1. Straatmuziek.

De rode draad doorheen het gebeuren is straatmuziek, waarvoor iedereen wordt aangesproken om zelf iets te doen. Straten en pleinen, parken en binnenplaatsen, heel de stad staat 's avonds open om bijvoorbeeld een orkest van 20 Bob Dylans te vormen, om een solonummer weg te geven op bombardon, om met de huisfanfare door de straat te trekken, om... Als het maar in de muzikale sfeer blijft.

Wat we willen vermijden zijn zwaar elektrisch

versterkte bands en podiumoptredens.

2. "Specials".

Als aantrekkingspunten worden enkele curiositeiten opgezet. Misschien klinkt de stadsbeiaard wel eens heel anders of komen er vreemde geluiden uit de luidsprekers in de drukke winkelstraten. Een piano-uitvoering van 24 uren lang staat al op het programma.

3. Het orgelpunt.

Als hoogtepunt gaat om 21.00 u een groots georkestreerd muziekgebeuren van start.

De hele Leuvense bevolking wordt, op een nog nader te bepalen plaats uitgenodigd om deel uit te maken van een muzikaal evenement. Iedereen kan deelnemen, mits enig entoesiasme. Muziekennis is niet vereist. Je kan instrumenten meenemen maar met de eigen stem of handengeklap is ook heel wat te bereiken.

Meer informatie is te bekomen bij Karel Lannoo en bij Geert Pauwels, op de tweede verdieping van 't Stuc, E. Van Evenstraat 2D te 3000 Leuven, dagelijks tussen 9.00 u en 18.00 u (016/23.67.75).

Of de waarheid nog steeds vanuit de kansel komt, kunt u nu met één pint in de hand horen. (foto Veto)

Het beste uit de kringbladen

Oewaarde studentgenoten, wij, de Vanzwanske met en de Vanzwanske zonder, hebben de eer het woord tot u te richten bij een speciale gelegenheid. Tot onze grote verbazing merken wij dat de Veto-redactie kost wat kost haar populariteit ten opzichte van de rubriek der kringbladen wil verhogen. Daartoe begaf zij zich dit jaar op het pad der kruitwoorden. Sinds vorige week merken wij ook nog fotowedstrijden, afficheveldslagen, en dies meer. Oewaarde collegae aan deze universiteit, u kan begrijpen dat wij, de Vanzwanske, met lede ogen deze evolutie volgen. Na rijp beraad met onze raadgevers in de privee-kabinetten hebben wij echter besloten ons ook in de dans te wagen.

Met enige ontroering kondigen wij u dan ook de grote Vanzwanskewedstrijd aan. De opgave is vrij eenvoudig: het enige wat men moet doen is ons tegen einde april laten weten hoeveel meter tekst in de rubriek "Kringbladen" de revue zal gepasseerd zijn op het einde van de jaargang. Wie de vorige Veto's niet meer in huis heeft, kan altijd op de Veto-redactie ('s Meiersstraat 5) ter consultatie komen.

Voor wat hoort wat, natuurlijk. De enig mooie prijs die aan deze wedstrijd verbonden is, betreft een reis met uw favoriete Veto-redakteur naar keuze. Naar keuze is ook de bestemming van de trip. En over de vervoermiddelen kan onderling een afspraak getroffen worden. Kortom, een enige gelegenheid om over alles en nog wat opheldering te krijgen. Slaat Dirk de nagel wel eens op de kop? Komt Toontje om zijn boontje? Zal de echte Vanzwanske onder de genoemde nu opstaan? Is Luc Balhuser echt een filosoof? Lijkt onze hoofdredakteur echt op een fotozetmachine? Heeft Bart Domoor zijn naam echt gestolen? Zaken die wij eigenlijk eerst dachten te stellen als schiftingsvragen, maar die toch te moeilijk zouden geweest zijn. Wij laten u de antwoorden via onze reiswinnere kennen in de volgende jaargang. Afsproken zo? En nu maar de meelut ter hand nemen. Of het wedstrijdreglement dat te verkrijgen is op de Veto-redactie.

Newtonneke

Ziezo, bovenstaande zever heeft ons weer wat opgelucht. Zodat wij de lieve Winzeen vol bereidwilligheid te woord kunnen staan. Pagina 2 van dit Newtonneke heeft het over de scherpe kritiek die wij op het blaadje hebben geschreven bij vorige gelegenheden. "Wij horen dat Vanzwanske ziek is. Met deze wenssen wij hem een spoedig herstel toe. Dat hij nog vele malen ziek mag worden van het Newtonneke. Wie

hebben zijn soms negatieve kritiek nodig." Voorwaar, voorwaar, een positieve kijk op de zaken. Hopelijk menen zij het ook ook. Want wij schrijven niet negatief om negatief te schrijven. Vanzwanske houdt immers echt van goede kringbladen en daarbij zou hij graag alle blaadjes rekenen. En daartoe moet hij wel eens kankeren.

In elk geval heeft hij zich niet aan dit Newtonneke geërgerd. Is dit daarom een goed Newtonneke? Niet noodzakelijk, want wij hebben een genuanceerde visie in huis. Zoniet, kopen wij er sel één tje in de winkel om de hoek. Wat wel positief kan genoemd worden is de verzorgde opmaak en vrij behoorlijke kwaliteit deze keer. Doe zo verder. En liefst met meer pagina's. Pas dan zou Vanzwanske helemaal verheugd zijn. Maar goed, wij zijn gematigd optimist.

Dit kan niet gezegd worden van Jurgen Everaerts. Hij vindt dat Wina de laatste jaren sterk veranderd is. De zogenaamde "inhoudelijke" werking is zeer sterk aan het verminderen. De verzorgde functies verlopen op dit ogenblik echter nog behoorlijk naar vens. Maar toch zal dit niet blijven duren als men niet oppast. "Als we in deze impasse blijven zitten, gaat Wina binnen de kortste keren een fossiel zijn". Vooruit kameraden (sorry), de beuk erin. Maar dan zonder Wewuwsnitte en de dweven zergen. Want dit is echt plagiaat (plaat van Gerard Vermeersch en kringblaadje Klio dit jaar). Na lezing van dit nummer weten wij

dat 37,4% van Wina bestaat uit mensen der vrouwelijke kunne en uit 62,6% der mannelijke niet-kunne. Opvallend is dat de informatikarichting weinig meisjes aantrekt, terwijl de wiskunde niet meer voor mannen weggelegd lijkt.

Leuke gedichtjes kwamen nog van ene Jokke en de vredesblokesmeekunde leek wel leuk, maar ging onze pet te boven.

Palfijn

Zware kost is de Palfijn, opgezadeld met nr. 2. Een merkwaardig nummer. Goed en controversieel. Of hoe moet je zo iets noemen? "Deze Palfijn is bijna dubbel zo dik als zijn voorganger. Is de geneeskundestudent eindelijk uit zijn apatie voor Medica gehaald?" Een stelling die aanvechtbaar zou kunnen zijn. Men neme immers twee schrijvers (Peter Mombaerts en Jan Eggermont) weg en van het blad kan nog hoogstens een blaadje gemaakt worden. Waarmee Vanzwanske de medicini niet wil bedeligen en nog minder de veelschrijvende Peter (7 artikels) schief bekijken.

Omdat het interview met de Duvé in het Frans is, wippen wij snel naar de volgende tekst. Toch vermeldenswaard is dat professor de Duvé sterke heimwee heeft naar de KUL van voor de splitsing. De hele tekst is doorsesemd van die gedachte. Prof. de Schrijver krijgt daarna de ruimte om de homeopatie evenementjes in elkaar te rammen. Schrijver Peter heeft zich echter ingedekt: "Het verwijt van eenzijdigheid van de hiernavolgende bespreking gaat niet op... Mocht een lezer desalniettemin de kritiek van prof. de Schrijver toch te eenzijdig vinden, dan kan in de volgende Palfijn uiteraard altijd een artikel ter verdediging van homeopatie verschijnen." Belangrijkste bezwaar is dat de ho-

neopatie op geen enkele onderzoeksbasis zou steunen.

Kontroversieel

En dan komen we stilaan aan de echt controversiële stukken van deze Palfijn. Een bespreking van het *Kanker-paviljoen* van Solzenitsyn "beschrijft de bijzondere situatie in een onkologische kliniek, en kan als dusdanig interessant zijn voor geneeskundestudenten". Welja, deze boekbespreking is niet slecht. Misschien wel te laat in de tijd. De nadruk ligt vooral op het repressieve apparaat in Rusland (wisten wij al) en slechts zelden wordt iets medisch relevant gezegd. Niet zo erg, ware het niet dat de hoofdredakteur van strijdend tekeergaat tegen politiek in een studentenblad. Tweemaal tereke dan nog, in het inleidende artikel op pagina 3 en in een extra-editoriaal. Het volgende artikel gaat over abortus en de legalisering ervan. Op pagina 3 geeft Peter aan dat het "verheugend is dat abortus evenwel principieel volgens de betreffende werkgroep strafbaar moet blijven". Oef, zeggen wij, gelukkig vermijdt men hier nog net de politiek.

Na het boeiende vierde deel over "bevruchting in de baarmoeder" betreffen wij het extra-redactioneel. En wat lezen wij? "Bovendien heeft elk politiek-sociaal thema natuurlijk medische aspecten. Evengoed zou men dan kunnen oprichten: een werkgroep medicini voor Amnestie, tegen het psychisch lijden van de slachtoffers van de repressie". Geen slecht voorstel, of wat dacht u? Maar volgens Peter krijgen "we nochtans geen specifieke opleiding tot deze maatschappelijke problematieken, zodat elke aanspraak op bijzondere autoriteit om te beginnen uit de lucht

(vervolg op p.8)

Bios

- donderdag 14 februari: Valentijn Volksdansavond met "Rozegeuren en Maneschijndrank". In sedes om 20.00 u.
- zaterdag 16 februari: biosdag en bal.

Chemika

- vrijdag 15 februari: galabal in Salons Georges om 21.00 u.

Geologie

- dinsdag 19 februari: presidiumvergadering.

Germania

- vrijdag 15 februari: "Brunch" voor de medewerkers op SoRa om 13.00 u.
- woensdag 20 februari: presidiumvergadering in de praatkamer om 20.30 u.

Industria

- donderdag 14 februari: Valentijn-TD in Salons Georges om 21.00 u. Discobar Koesj Koes.

Katechetika

- donderdag 14 februari: etentje van eerste lissers. In fakbar om 20.30 u.
- zaterdag 16 februari: infodag voor toekomstige eerstejaars vanaf 9.00 u in de Kleine Aula. Iedereen welkom.
- dinsdag 19 februari: karnavalfuif in de fakbar. Iedereen welkom.
- woensdag 20 februari: presidium (open vergadering) in de fakbar om 20.30 u.
- donderdag 21 februari: tweede kritische sessie rond het pausbezoek: sprekers: M. Van Teute en P. Vandermeersch. In Kleine Aula om 20.30 u.

Klio

- donderdag 14 februari: Homeurus' Odyssee. Soloteater door Paul Houwen. Grote Aula om 20.00 u.
- maandag 18 februari: klassieke Avond in L & W 8ste verdieping om 20.00 u.
- Kriminologische kring
- woensdag 20 februari: kringvergadering in 'tStuc om 20.00 u.

Landbouw

- donderdag 14 februari: verbroedering met VTK in Cité-bar.
- maandag 18 februari: film: Once upon a Time in the West. In C200K om 20.30 u.
- donderdag 21 februari: verbroedering met VTK in fakbar.

Medica

- maandag 18 februari: debat over Abortus m.m.v. Prof. Schotsmans in AG om 20.30 u. Org. WG Gezondheidszorg.

Merkator

- donderdag 14 februari: meisjesvoetbal in Sportkot om 21.00 u. en volleybal 1ste - 2de kan in sportkot om 21.00 u.
- dinsdag 19 februari: Free Podium in Kleine Aula om 20.00 u.

MHK

- maandag 18 februari: "Virginaalkoncert" door Jos Meersmans. In de "Loungue" van het Pauskollège (Hogeschoolplein) om 20.30 u.

Psychologie

- donderdag 14 februari: vergadering kulturele werkgroep in de Shrink om 14.00 u. Kringvergadering om 20.00 u. Zwemmen met sportkaart in stedelijk zwembad (Hogeschoolplein) om 22.00 u. Algemeen meedoën.

VTK

- donderdag 14 februari: verbroedering met Landbouw in Cité-bar.
- maandag 18 februari: film: Once upon a Time in the West. In C200K om 20.30 u.
- woensdag 20 februari: industrie-dag in Lerkeveld.
- donderdag 21 februari: verbroedering met landbouw in fakbar.

Wina

- maandag 18 februari: film: Once upon a Time in the West. In C200K om 20.30 u.
- dinsdag 19 februari: onderwijs-werkgroep in de Winakelder om 20.00 u.
- woensdag 20 februari: presidiumvergadering in de Winakelder om 20.00 u.

OH, DIERBAAR VLAANDEREN...

Scenario: Pascal Lefèvre

Tekeningen: Katrien Van Schuylenbergh

